

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	18
UCHWAŁA IZBY KARNEJ	21
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	22
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	27
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	28
PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ.....	29
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	30

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 127/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od wniosku o wpis zmiany wierzyciela hipotecznego, należy pobrać opłatę stałą w wysokości 60 zł na podstawie art. 44 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) czy też opłatę stałą w wysokości 150 zł na podstawie art. 43 pkt 4 wyżej cytowanej ustawy?”

III CZP 128/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle brzmienia art. 824 § 1 kodeksu cywilnego możliwym jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego, na skutek wypłaty świadczenia odszkodowawczego przez ubezpieczyciela, do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, które nastąpiło po wydaniu orzeczenia, stanowiącego tytuł wykonawczy po nadaniu klauzuli wykonalności?”

III CZP 129/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pozwany na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. może bronić się zarzutem nieistnienia zobowiązania spółki wskutek złożonego przez nią, po powstaniu tytułu wykonawczego, oświadczenia o potrąceniu?”

III CZP 130/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólnik spółki cywilnej może samodzielnie dochodzić wierzytelności wchodzącej w skład majątku wspólnego wspólników spółki cywilnej?”

III CZP 131/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ustanowiony przez sąd kurator spadku jest uprawniony do zastępowania zmarłego powoda w procesie o zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia?”

III CZP 132/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie o uznanie bezskuteczności czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela,

opartej na treści art. 527 i nast. k.c., na korzyść osoby trzeciej, osoba ta zachowuje legitymację bierną, jeśli przed doręczeniem odpisu pozwu zbyła nieruchomości zaskarżoną skargą pauliańską na rzecz kolejnej osoby?

2. Czy istnienie legitymacji biernej pozwanej osoby trzeciej w sytuacji opisanej w punkcie 1. (pierwszym) zależy od tego, czy wierzyciel może wystąpić z roszczeniem pauliańskim w trybie art. 531 § 2 k.c. przeciwko osobie, na której rzecz osoba trzecia rozporządziła korzyścią majątkową?

3. Jeśli osoba trzecia rozporządziła korzyścią majątkową uzyskaną kosztem wierzyciela przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela, czy uzyskanie prawomocnego wyroku w tej sprawie jest warunkiem koniecznym skierowania przez wierzyciela bezpośredniego żądania zasądzenia od osoby trzeciej sumy, jaką wierzyciel by uzyskał w wyniku egzekucji prowadzonej z majątku dłużnika, którego wyzbył się z pokrzywdzeniem wierzyciela?”

III CZP 133/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 17 ust. 3a pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) jednostka samorządu terytorialnego (gmina) jest zobowiązana do zwrotu kosztów transportu i opieki nad dzieckiem upośledzonym w stopniu głębokim do ośrodka rewalidacyjno – wychowawczego wskazanego przez jego rodziców i przez nich bądź podmiot trzeci pokrywanych; także wówczas, gdy sama gmina

transport ten i opiekę zapewnia do innego ośrodka tego samego rodzaju – ponosząc ich koszty w całości?”

III CZP 134/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przysługująca uprawnionemu wierzytelność z tytułu wymagalnych świadczeń alimentacyjnych może stanowić przedmiot przelewu?”

III CZP 135/10

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wypowiedzenie udziału wspólnika w spółce cywilnej w przypadku, gdy majątek wspólny wspólników tej spółki obejmuje nieruchomość bądź prawo użytkowania wieczystego nieruchomości, wymaga formy aktu notarialnego, czy też wystarczająca – dla wywołania skutku prawnego, w postaci wykreślenia w księdze wieczystej jako uprawnionego wspólnika, który wypowiedział udział – jest forma pisemna z podpisem notarialnie poświadczonym?”

III CZP 136/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uprawnionym w rozumieniu art. 991 k.c. jest również spadkobierca, który został powołany do spadku z ustawy, i w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej czy wartość gospodarstwa rolnego, będącego przedmiotem umowy darowizny, zawartej w związku z zaprzestaniem działalności

rolniczej darczyńców i dla nabycia świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników uwzględnia się przy ustalaniu zachowku?”

III CZP 137/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wszczęcie przez osobę uprawnioną postępowania zmierzającego bezpośrednio do wyegzekwowania od dłużnika przebywającego za granicą, w trybie art. 3 Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 17, poz. 87), alimentów stwierdzonych tytułem wykonawczym, stanowi czynność, o jakiej mowa w art. 123 § 1 pkt 1 k.c.? W razie odpowiedzi pozytywnej – z jakim momentem następuje rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia roszczenia?”

III CZP 138/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakim składzie orzekającym podlega rozpoznaniu ponowny wniosek strony o wyłączenie sędziego oparty na tych samych okolicznościach, jakie wskazano w uprzednio rozpoznanym merytorycznie wniosku i czy w składzie tym może uczestniczyć sędzia, którego ponowny wniosek o wyłączenie dotyczy?”

III CZP 139/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wykonanie postanowień sądu opiekuńczego, określają-

cych stale i powtarzające się kontakty osoby uprawnionej, do których dochodzi w miejscu zamieszkania dziecka, podczas których rodzic sprawujący bezpośrednią pieczę ma obowiązek nie przeszkadzać w tych kontaktach, następuje w trybie art. 1051 k.p.c. czy w postępowaniu unormowanym w art. 598¹ i nast. k.p.c.?”

III CZP 140/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowienia Sądu Rejonowego sprawującego nadzór nad zarządem nieruchomości wydanego w przedmiocie przyznania zarządcy wynagrodzenia – służą środki odwoławcze, a jeżeli tak – to jakie?”

III CZP 141/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewidziany w art. 1046 § 4 k.p.c. obowiązek gminy do wskazania tymczasowego pomieszczenia, w przypadku wykonywania obowiązku opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika prawo dłużnika do lokalu socjalnego lub zamiennego, powoduje odpowiedzialność gminy na podstawie art. 417 § 1 k.c. wobec właściciela lokalu podlegającego opróżnieniu w sytuacji, gdy gmina nie wskaże takiego pomieszczenia tymczasowego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 86/10 – z dnia 7 grudnia 2010 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Sąd okręgowy, rozpoznając zażalenie na odmowę dokonania czynności notarialnej, orzeka jako sąd drugiej instancji.

III CZP 108/09 – z dnia 7 grudnia 2010 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego:

„Czy na skutek wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 kwietnia 2008 r., sygn. SK 77/06 (OTK-ZU 2008 Nr 3A, poz. 39), w którego sentencji stwierdzono niezgodność z art. 32 ust. 1 i art. 77 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przepisu art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c. w części obejmującej słowa: «kończącego postępowanie w sprawie», dopuszczalna stała się skarga do Sądu Najwyższego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niekończącego postępowania w sprawie?”

postanowiono umorzyć postępowanie.

III CZP 105/10 – z dnia 8 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie postępowania po doręczeniu pozwanemu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sposób przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c. oraz w § 9 ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism procesowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 62, poz. 697 ze zm.) po

upływie terminu do wniesienia sprzeciwu liczonego od dokonanego w ten sposób doręczenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 99/10 – z dnia 9 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

Niedopuszczalne jest zażalenie na postanowienie o wezwaniu sądu innego państwa członkowskiego do uznania swej jurysdykcji, wydane na podstawie art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie nr 1347/2000 (Dz. Urz. UE L 338, s. 1. Polskie wydanie specjalne: Dz. Urz. UE rozdział 19, t. 6, s. 243 ze zm.).

III CZP 100/10 – z dnia 9 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach

Dopuszczalne jest ustanowienie odrębnej własności lokalu (garażu) w budynku posadowionym na nieruchomości będącej przedmiotem własności lub prawa użytkowania wieczystego spółdzielni mieszkaniowej także wówczas, gdy nieruchomość składa się z dwóch lub więcej wyodrębnionych geodezyjnie i niesąsiadujących ze sobą działek.

III CZP 101/10 – z dnia 9 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

Z zakresu pojęcia lokalu mieszkalnego w rozumieniu § 1 pkt 12 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 r. w spra-

wie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 109, poz. 1245 ze zm.) zostały wyłączone wszystkie lokale mieszkalne znajdujące się w zespołe budynków jednorodzinnych w układzie bliźniaczym, szeregowym lub atrialnym.

III CZP 104/10 – z dnia 9 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Niewykonanie lub niewłaściwe wykonanie pisemnej umowy „deweloperskiej” daje kontrahentowi możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od dewelopera na podstawie art. 471 k.c.

III CZP 93/10 – z dnia 17 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Przepis art. 49 ust. 4 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 112, poz. 769) nie stanowi podstawy pobrania przez komornika opłaty egzekucyjnej od wierzyciela w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z uwagi na brak zdolności sądowej dłużnika (art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c.), który to brak istniał już w chwili złożenia wniosku egzekucyjnego.

III CZP 96/10 – z dnia 17 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Odmowa zamieszczenia przez zarząd ogłoszenia, o którym mowa w art. 402¹ k.s.h., gdy z inicjatywą zwołania walnego zgroma-

dzenia akcjonariuszy spółki publicznej występują akcjonariusze, na podstawie art. 399 § 3 k.s.h., oznacza niezwołanie przez zarząd walnego zgromadzenia, w rozumieniu art. 594 § 3 k.s.h.

III CZP 102/10 – z dnia 17 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Przewidziany w art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651) w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 173, poz. 1218), obowiązek zwrotu kwoty odpowiadającej udzielonej bonifikacie po waloryzacji nie obciąża spadkobiercy pierwotnego nabywcy, który to spadkobierca zbył lokal przed upływem okresu przewidzianego w art. 68 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

III CZP 103/10 – z dnia 17 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

Od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych wniesionej do sądu po dniu 22 grudnia 2009 r. pobiera się opłatę w wysokości przewidzianej w art. 34 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 206, poz. 1591).

III CZP 108/10 – z dnia 17 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

„Czy dopuszczalne jest zaliczenie przez przedsiębiorcę ener-

getycznego do okresu posiadania służebności przesyłowej po dniu 1 lutego 1989 r., okresu korzystania przed tą datą z nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przez jego poprzednika prawnego – przedsiębiorstwo państwowe w ramach zarządu mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 94/10 – z dnia 21 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Kopia odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawcy będącego radcą prawnym, może stanowić podstawę nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela na podstawie art. 788 § 1 k.p.c.

III CZP 98/10 – z dnia 21 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

1. Kopia odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawcy będącego radcą prawnym, może stanowić podstawę nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela na podstawie art. 788 § 1 k.p.c.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 107/10 – z dnia 21 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

1. Kuratorowi zawodowemu przysługuje ryczałt określony w art. 91 ust. 1 pkt 3 i art. 91 ust. 2 w zw. z art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98 poz. 1071) za

czynności zlecone przez sąd na podstawie art. 598⁶ k.p.c. Ryczałt ten stanowi wydatek w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 109/10 – z dnia 21 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Art. 14 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) ma zastosowanie do małoletnich dzieci oraz żony właściciela lokalu mieszkalnego, który utracił tytuł własności.

III CZP 114/10 – z dnia 21 grudnia 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży:

„1. Czy w sprawie o eksmisję z lokalu mieszkalnego zachodzi po stronie pozwanej współuczestnictwo jednolite (art. 73 § 2 k.p.c.) rodzica i pozostających pod jego władzą rodzicielską małoletnich dzieci?

2. W przypadku odpowiedzi pozytywnej na powyższe pytanie – czy zaskarżenie przez powodów wyroku Sądu pierwszej instancji w części oddalającej powództwo o eksmisję z lokalu mieszkalnego w stosunku do małoletnich dzieci skutkuje zaskarżeniem tego wyroku także w stosunku do pozwanego rodzica, choćby powództwo w stosunku do niego zostało uwzględnione?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 530/09 – wyrok z dnia 9 września 2010 r.

Wspólnikowi przysługuje legitymacja do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały zgromadzenia wspólników (art. 252 § 1 w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h.) o umorzeniu jego udziałów.

III CN 1/10 – postanowienie z dnia 16 września 2010 r.

1. Niemożność wzruszenia prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 64 ustawy o Sądzie Najwyższym oznacza niemożność wzruszenia orzeczenia w chwili rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy o wniosku Prokuratora Generalnego.

2. Dla stwierdzenia nieważności prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 64 ustawy o Sądzie Najwyższym niedopuszczalność drogi sądowej musi istnieć nie tylko w chwili wydania orzeczenia będącego przedmiotem wniosku o jego unieważnienie, lecz także w chwili orzekania przez Sąd Najwyższy o tym wniosku.

3. Sprawa wszczęta na podstawie art. 64 ustawy o Sądzie Najwyższym, jest samodzielną sprawą, której przedmiotem jest ważność prawomocnego orzeczenia i jej wynikiem może być tylko uwzględnienie wniosku (stwierdzenie nieważności prawomocnego orzeczenia) lub jego oddalenie. W sprawie tej Sąd Najwyższy nie może odrzucić pozwu wniesionego w sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem, unieważnienia którego domaga się Prokurator Generalny.

II CSK 94/10 – wyrok z dnia 17 września 2010 r.

Stopa życiowa poszkodowanego nie ma wpływu na wysokość zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

III CSK 310/09 – wyrok z dnia 23 września 2010 r.

1) Art. 182¹ § 1 k.p.c. nie ma zastosowania do roszczeń, o których stanowi art. 51 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 191, poz. 1484 ze zm.).

2) W sprawach wszczętych przeciwko upadłemu, w stosunku do którego ogłoszono upadłość likwidacyjną o roszczenia, które nie podlegają procedurze zgłoszenia wierzytelności do masy upadłości, postępowanie powinno zostać zawieszona na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. stosowanego przez analogię.

V CSK 61/10 – wyrok z dnia 29 września 2010 r.

W razie niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu określonych w umowie, do przelewu wierzytelności banku na fundusz sekurytyzacyjny – pod rządem art. 326 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.) – nie było wymagane oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji na rzecz funduszu.

II CZ 102/10 – postanowienie z dnia 6 października 2010 r.

Wykazanie istnienia stosunku pracy jako podstawy pełnomocnictwa procesowego (art. 87 § 2 k.p.c.) może nastąpić przez złożenie tej treści oświadczenia strony, potwierdzonego przez peł-

nomocnika o pozostawaniu w stosunku pracy i wciągniętego do protokołu posiedzenia (art. 89 § 2 k.p.c.).

II CSK 184/10 – wyrok z dnia 6 października 2010 r.

Przewidziany w art. 59 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst pierwotny: Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.) obowiązek przekazywania przez komornika na rzecz Skarbu Państwa 20% opłaty egzekucyjnej ściągniętej od dłużnika ustał w sprawach egzekucyjnych wszczętych od dnia 13 listopada 2004 r.

II CSK 210/10 – wyrok z dnia 6 października 2010 r.

Dorozumiana zgoda inwestora na zawarcie umowy wykonawcy z podwykonawcą (art. 647¹ § 2 zdanie 1 k.c.), wyrażona w sposób czynny, jest skuteczna, gdy dotyczy umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy są znane inwestorowi, albo z którymi miał możliwość zapoznania się.

II CSK 191/10 – wyrok z dnia 28 października 2010 r.

Używanie na oznaczenie przedsiębiorstwa także nazwy zwyczajowej i ugruntowanej w świadomości lokalnej społeczności podlega ochronie na podstawie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli przedsiębiorca rozpoczął używanie tej nazwy zgodnie z prawem jako pierwszy.

II CSK 218/10 – wyrok z dnia 28 października 2010 r.

Ustanowienie w umowie na rzecz wierzyciela nadmiernego lub zbytecznego zabezpieczenia wierzytelności może być przyczyną stwierdzenia nieważności tej umowy (art. 58 § 2 k.c.; art. 353¹ k.c.).

II CSK 219/10 – wyrok z dnia 28 października 2010 r.

Dopuszczalne jest zawarcie umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia kolejnej umowy przedwstępnej (art. 389 k.c.).

II CSK 227/10 – wyrok z dnia 28 października 2010 r.

Do ochrony należności podatkowych może mieć zastosowanie – w drodze analogii – skarga pauliańska.

IV CZ 82/10 – postanowienie z dnia 4 listopada 2010 r.

Na postanowienie uwzględniające tylko część żądanych kosztów procesu, pomimo nieoddalenia wniosku w pozostałym zakresie, stronie przysługuje zażalenie.

IV CSK 188/10 – wyrok z dnia 4 listopada 2010 r.

Postanowienie sądu drugiej instancji dotyczące sprostowania wyroku, a w rzeczywistości zmieniające ten wyrok co do istoty, podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, chyba że skarga kasacyjna w sprawie nie przysługuje.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 29/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku objęcia wyrokiem łącznym przynajmniej jednej, orzeczonej przy zastosowaniu art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. kary powyżej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, określone w art. 343 k.p.k. przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wyłączają ograniczenia określone w art. 69 k.k. przy orzekaniu kary łącznej (art. 89 k.k.)?”

I KZP 30/10

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) tok postępowania przygotowawczego kończy wydanie decyzji o jego umorzeniu, czy też uprawomocnienie się postanowienia w tym przedmiocie?”

I KZP 31/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 54 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39) znajduje zastosowanie do osoby poddanej postępowaniu lustracyjnemu w trybie ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425)?”

I KZP 32/10

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego, w rozumieniu art. 17 ust. 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708 ze zm.), należą dowody uzyskane podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzanej postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie w trybie art. 17 ust. 2 tej ustawy, prowadzonej w sposób zgodny z treścią tego postanowienia, wskazujące na popełnienie przez każdą osobę każdego z przestępstw wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy?”

I KZP 33/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okoliczność, iż sędzia w trakcie sądenia sprawy był

czasowo delegowany do pełnienia funkcji administracyjnej w Ministerstwie Sprawiedliwości na podstawie art. 77 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), nie wykonując w tym okresie żadnych czynności w sprawie o charakterze merytorycznym bądź formalnym, powoduje, że należy go traktować jako osobę nieuprawnioną do wydania orzeczenia w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.?”

UCHWAŁA IZBY KARNEJ

I KZP 30/10 – z dnia 15 grudnia 2010 r. w składzie 1 sędziego na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego:

„Czy w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) tok postępowania przygotowawczego kończy wydanie decyzji o jego umorzeniu, czy też uprawomocnienie się postanowienia w tym przedmiocie?”

Zarządzeniem załatwiono w inny sposób w związku z cofnięciem wniosku przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 42/10 – postanowienie z dnia 15 września 2010 r.

Sprzeczność w treści orzeczenia, uniemożliwiająca jego wykonanie (art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.) to, gdy chodzi o wyrok, sprzeczność między poszczególnymi jego rozstrzygnięciami i to nie każda, lecz jedynie taka, która powoduje, że niemożliwe staje się wykonanie wyroku. Przepis ten nie obejmuje zatem ani sytuacji, gdy sprzeczność w treści wyroku utrudnia jedynie, ale nie uniemożliwia jego wykonania, ani sprzeczności zachodzącej między samym wyrokiem, a więc jego treścią (dyspozytywną częścią), a jego uzasadnieniem, jako że uzasadnienie to nie stanowi integralnego elementu treści wyroku. W tej pierwszej sytuacji, stosownie do art. 13 § 1 k.k.w. możliwe jest wystąpienie do sądu, który wydał orzeczenie, o rozstrzygnięcie wątpliwości co do jego wykonania, a w drugiej mamy do czynienia z rażącą obrazą prawa materialnego lub procesowego, która miała istotny wpływ na treść wyroku w rozumieniu art. 523 § 1 w zw. z art. 438 pkt 1 lub 2 k.p.k., ale nie z uchybieniem, o jakim mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.

V KK 34/10 – wyrok z dnia 27 września 2010 r.

1. Skoro ochrona życia dziecka nienarodzonego, zdolnego do życia poza organizmem matki, aktualizuje się także z chwilą zaistnienia medycznych wskazań do niezwłocznego zakończenia ciąży cesarskim cięciem, to obowiązek sprawowania tej ochrony przez lekarza rozpoczyna się w chwili wystąpienia zagrożenia płodu w stopniu uzasadniającym prawdopodobieństwo zaistnienia koniecz-

ności dokonania zabiegu, a więc w procesie diagnostycznym, i trwa do czasu ustania zagrożenia.

2. Nałożonym na lekarza przepisem art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. 2008, Nr 136, poz. 857 ze zm.) obowiązek niesienia pomocy występuje we wszystkich wypadkach, w których zwłoka w udzieleniu pomocy lekarskiej mogłaby spowodować określone w tym przepisie skutki, a więc i wtedy, gdy ich zaistnienie mogło i powinno być przez lekarza przewidziane. Oznacza to, że w kontakcie z pacjentem lekarz zobowiązany jest ocenić nie tylko stan jego zdrowia na podstawie aktualnej diagnozy, ale także w wypadku stwierdzenia zagrożenia, rozważyć prawdopodobieństwo jego zwiększenia. Jeśli przewidywany wzrost zagrożenia wskazuje na możliwość zaistnienia skutków wymienionych w art. 30, to pełniąc funkcję gwaranta lekarz jest zobowiązany do niezwłocznego udzielenia właściwej pomocy medycznej, chyba że zwłoka w jej udzieleniu nie zmieniałaby stopnia zagrożenia. Niespełnienie tych obowiązków przez lekarza narusza art. 30 tej ustawy. W wypadku zaistnienia skutków określonych w tym przepisie w następstwie nieudzielenia pomocy medycznej, lekarz może ponosić odpowiedzialność karną za przestępstwo popełnione nieumyślnie, jeśli zachodzą przesłanki strony podmiotowej określone w art. 9 § 2 k.k.

I KZP 16/10 – postanowienie z dnia 30 września 2010 r.

Członek zarządu jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, mającej postać jednostki górnictwa węglowego w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1997 r. o restrukturyzacji finansowej jednostek górnictwa węgla kamiennego oraz wprowadzeniu opłaty węglowej (Dz. U. Nr 113, poz. 735 ze zm.) i spółki węglowej w

rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112 ze zm.), w zakresie zarządzania tą spółką i reprezentowania jej na zewnątrz, pełni funkcję publiczną w rozumieniu przepisów art. 228 k.k. i art. 229 k.k.

II KK 141/10 – wyrok z dnia 1 października 2010 r.

Przesłanka „niekaralności za przestępstwo umyślne” określone w art. 66 § 1 k.k. dotyczy prawomocnych skazań, które miały miejsce do dnia orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania.

III KK 79/10 – postanowienie z dnia 5 października 2010 r.

Gwarancyjny charakter funkcjonalnej wykładni przepisów art. 443 k.p.k. i art. 434 § 1 k.p.k. rozciągającej obowiązywanie zakazu *reformationis in peius* na ustalenia faktyczne, nie może prowadzić do nieracjonalnego w swej istocie zakazu opisywania tego samego ustalenia innymi słowami, różnica ma wtedy bowiem charakter wyłącznie językowy. Zakazem nie jest objęte także dokonywanie tych samych ustaleń na podstawie dowodów, które w ponownym postępowaniu przeprowadzone zostały powtórnie i bardziej szczegółowo, a nawet na podstawie zupełnie nowych w tym postępowaniu dowodów, pod tym jednak warunkiem, aby dowody te stanowiły podstawę do dokonania tych samych, a nie nowych ustaleń.

V KK 291/10 – wyrok z dnia 21 października 2010 r.

Jeżeli kilka zachowań, z których każde wyczerpuje jednostkowo znamiona wykroczenia tworzy łącznie jeden czyn zabroniony

będący przestępstwem ciągłym, to zachowania te tracą przymiot wykroczeń, a tym samym nie może odnosić się do nich art. 10 § 1 k.w., gdyż nie chodzi tu już o jeden czyn różnie prawnie oceniany, skoro w aspekcie prawa wykroczeń wchodzi w rachubę kilka odrębnych czynów, a na gruncie prawa karnego tylko jeden, tyle że złożony z kilku zachowań.

II KK 77/10 – postanowienie z dnia 4 listopada 2010 r.

Niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego na spotkaniu mediacyjnym nie wywołuje skutków tożsamyh z niestawiennictwem tego oskarżyciela i jego pełnomocnika na posiedzeniu pojednawczym (opisanych w art. 491 § 1 k.p.k.), a tym samym, nie daje podstawy do umorzenia postępowania w sprawie z oskarżenia prywatnego.

IV KO 127/10 – postanowienie z dnia 10 listopada 2010 r.

Charakter przyczyny wyłączenia sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. świadczy o tym, że ocena jej zaistnienia powinna zostać dokonana na czas orzekania w sprawie, gdyż – *rebus sic stantibus* – może w dalszym postępowaniu stracić na aktualności. Tym samym, wyłączenie sędziego od rozpoznania apelacji w określonej sprawie nie oznacza, że po przekazaniu tej sprawy do ponownego rozpoznania jest on także wyłączony od orzekania w kwestiach procesowych jakie ujawnią się w toku dalszego postępowania.

I KZP 18/10 – postanowienie z dnia 24 listopada 2010 r.

Sformułowanie „pierwsze zeznanie w postępowaniu sądowym” (art. 186 § 1 k.p.k.) nie odnosi się do sytuacji procesowej, w której sprawa po uchyleniu wyroku sądu pierwszej instancji została

przekazana sądowi do ponownego rozpoznania i świadek jest ponownie przesłuchiwany.

I KZP 21/10 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 24 listopada 2010 r.

W art. 185a k.p.k. ustawodawca jednoznacznie określił zarówno zasady ochrony świadka pokrzywdzonego przestępstwami wymienionymi w tym przepisie, który w chwili przesłuchania nie ukończył 15 lat – przed powtórnią wiktyimizacją, jak i jej granice, uwzględniając przy tym obowiązek dotarcia do prawdy oraz konieczność zapewnienia podstawowych uprawnień do realizowania obrony przez oskarżonego. Temu ostatniemu stworzono możliwość skutecznego domagania się ponownego przesłuchania pokrzywdzonego o jakim mowa w powołanym przepisie – i to bez dodatkowych warunków – o ile nie miał obrońcy w czasie, gdy przeprowadzono pierwsze przesłuchanie takiego pokrzywdzonego.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 5/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uprawnionym podmiotom przysługuje prawo do zasiłku pogrzebowego w razie śmierci osoby, o której mowa w art. 77 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) jeżeli podczas uroczystości pogrzebowych w obrządku religijnym pochowano wyłącznie pukiel włosów zmarłego i jego rzeczy osobiste?”

II UZP 8/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niepubliczna uczelnia działająca na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.)?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II PZP 6/10 – z dnia 9 grudnia 2010 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W sprawach z zakresu prawa pracy związek zawodowy nie może wytoczyć powództwa na rzecz pracownika ani wstąpić do postępowania bez jego zgody (art. 462 w zw. z art. 61 k.p.c.). Członkostwo w związku zawodowym lub podjęcie się przez ten związek obrony praw i interesów pracownika na jego wniosek (art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm.) oznacza zgodę pracownika, chyba że sprzeciwi się on czynnościom procesowym związku zawodowego.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ

WZP 2/10

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) tok postępowania przygotowawczego kończy wydanie decyzji o jego umorzeniu, czy też uprawomocnienie się postanowienia w tym przedmiocie?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WO 9/10 – postanowienie z dnia 15 lipca 2010 r.

Jakkolwiek pozostawienie bez rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa stanowi czynność sądową w postępowaniu przygotowawczym (art. 430 § 1 i art. 465 § 2 w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.), to jednak zaskarżenie takiego rozstrzygnięcia (art. 430 § 2 k.p.k.) uruchamia już postępowanie sądowe, które w razie zakończenia go prawomocnym orzeczeniem sądu odwoławczego, może być wznowione w trybie określonym przepisami rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

WZ 31/10 – postanowienie z dnia 22 lipca 2010 r.

Okoliczność, że sędzia brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone (art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k.), nie wyłącza go z mocy prawa od orzekania w kwestiach będących następstwem prawomocnego orzeczenia wydanego po ponownym rozpoznaniu sprawy (w tym co do kosztów).

WZ 36/10 – postanowienie z dnia 24 sierpnia 2010 r.

Informacje, które dziennikarz uzyskał od rzecznika prasowego organu administracji rządowej z przeznaczeniem do publikacji w artykule prasowym, nie są objęte tajemnicą dziennikarską określoną w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.).

WZ 44/10 – postanowienie z dnia 14 października 2010 r.

W sprawie oskarżonego, która została wyłączona do odrębnego rozpoznania (art. 34 § 3 k.p.k.) fakt, że w prawomocnym wyroku skazującym wcześniej innych oskarżonych został on wskazany jako współdziałający z nimi w popełnieniu przestępstwa, nie stwarza w stosunku do niego powagi rzeczy osądzonej (*res iudicata*) i tym samym podstawy do umorzenia postępowania określonej w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

WZ 47/10 – postanowienie z dnia 3 listopada 2010 r.

Jeżeli sąd powszechny, do którego wniesiono zażalenie na postanowienie prokuratora powszechnego o umorzeniu śledztwa, stwierdzi swoją niewłaściwość ze względu na to, że sprawa podlega orzecznictwu sądów wojskowych i odpowiednio do tego przekaże ją do rozpoznania sądowi wojskowemu, sąd wojskowy na podstawie art. 39 k.p.k. nie może odmówić jej przyjęcia tylko z tego powodu, że zaskarżone postanowienie wydał prokurator powszechny.